

Kedves Óvodások!

Hogy ki is az a Bitang Tibi?! Honnan is kezdjük...

Ugye ismeritek Pöttyös Pannit? Ha igen, akkor biztosan emlékeztek Péterkére is, akivel Panni egy házban lakik, sokszor együtt mennek óvodába. Péterke ugyanolyan, mint a mi Bitang Tibink, sokat komiszkodik: folyton maszatos, sokat verekszik, és egyszer még az egyik szemöldökét is levágta. Panni nem szeret ezzel a bitang Péterkével játszani, mert verekedős, és fellöki a lányokat a homokozóban. Nem is érti, hogy az óvó néni miért éppen őt nevezte ki tisztaságfelelősnek. Szerintetek miért?

A labda szereti, ha ütik

„Az óvó néni szavára összeverődtek a gyerekek, kettesével, hármasával, ahogy előszörre sikerült. Panni Jutka mellett lépkedett. Mögötte Péterke ment egy kislánnyal, aki mindenáron meg akarta fogni a kezét, de Péterke nem engedte. Mérgesen tiltakozott, s végül kilökte a kislányt a sorból. – Mit csinálsz, Péterke? – fordult hozzá az óvó néni. – Lökdös! – sírta a kislány. A sor felbomlott. – Ragad a keze! – mondta Péterke dacosan. – Nem igaz! Csak lekváros! – mutatta a kezét a kislány. – Majd mindjárt kezet mosol. Addig menjetek csak szépen egymás mellett! – mosolygott az óvó néni. A gyerekek megszeppenve nézték a sok kicsi mosdót, a kicsi szappantartót és az alacsonyan elhelyezett tükröt. Minden igazi volt, mint a felnötteknél, csak éppen minden kicsi volt és nagyon-nagyon kedves. Péterke újra a pajtása mellé állt. – Én vagyok a tisztaságfelelős! – jelentette ki büszkén, de már senki se figyelt rá. – Péterke! – mosolygott az óvó néni az izgalomtól kócos kisfiúra. – Először te mosod meg a kezedet, azután segítesz szétosztani a törülközőket, és vigyázol, hogy mindenkinek szép tiszta legyen a keze! Te adogatod a szappant, és vigyázol, hogy visszakerüljön a szappantartóba! Érted? – Igen! – mondta Péterke mohón, és már szappanozta a kezét. Az óvó néni keresgélt a törülközők között. Mindegyik törülközőbe egy színes kép volt behímézve. – Te milyen jelet választasz magadnak, Péterke? – kérdezte. – Amelyiket kiválasztod, az lesz a te jeled. Arról fogod megtudni, hová teszed a kabátodat, hová kell ülnöd az asztalnál, és melyik ágyacskában kell lefeküdnöd délután. Péterke meredten állt, nem tudott választani. A jele között volt törpe, labda, vödör, szív, katicabogár, mackó, baba, paprikajancsi, mókus, autó, taliga, pörgőcsiga és még sok más mindenféle. – Puska nincs? – kérdezte Péterke végül. – Nincs. – Hát kard vagy tank vagy kalapács? – Húha! Ilyen verekedős kisfiú vagy te? Tudod mit? Adok neked valamit, ami szereti, ha ütik! – Mi az? – kérdezte Péterke kíváncsian. Az óvó néni egy szép törülközőt mutatott neki, amelynek a

sarkába szép színes labda volt hímezve. – Ezt majd megkapod a valóságban is! Péterke komoly arccal, büszkén osztogatta a szappant és a törölközőket.”

„Péterke vígan ugráltatta a földön a színes gumilabdát. – Ez a buta szereti, ha ütik! – kiáltotta csúfolódva, és teljes erejéből a falhoz vágta a labdát. A labda nagyot csattant a falon, majd visszapattant róla, egyenesen Péterke orrának. Péterke egy pillanatig némán, csodálkozva állt. Szeme könnybe lábadt, majd kezét kivörösödött orrára szorította, és tele torokból bömbölni kezdett. – Látod – mondta az óvó néni. – Ez a labda nem is olyan nagyon buta, mert néha bizony visszaüt.”

(Részlet Szepes Mária: Pöttyös Panni az óvodában című könyvéből.)

Péterke ugyanolyan, mint a mi Bitang Tibink, és ők nem csak a mesében léteznek. Minden óvodában és iskolában vannak verekedős, durva vagy kényeskedő, barátságtalan gyerekek. Őket neveztük el Bitang Tibinek. Ahogy azonban Péterke, úgy Bitang Tibi is képes arra, hogy jó legyen. A ti óvodátokban hogyan lesznek a verekedős Bitang Tibikből kedves, barátságos gyerekek?